

Postanowienie z dnia 5 stycznia 2006 r.

I PZ 25/05

Strona może uzupełnić braki skargi kasacyjnej do chwili upływu terminu do jej wniesienia.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Zbigniew Hajn.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 5 stycznia 2006 r. sprawy z powództwa Stanisława K. przeciwko [...] Urzędowi Skarbowemu w K. o przywrócenie do pracy, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 7 czerwca 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2004 r. Sąd Okręgowy w Kielcach odrzucił skargę kasacyjną powoda Stanisława K. od wyroku tego Sądu z dnia 18 marca 2005 r. oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 17 czerwca 2004 r.

Sąd Okręgowy podniósł, że zarządzeniem przewodniczącego z dnia 13 maja 2005 r. powód został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia, zaś uzupełnienie tego braku nastąpiło po upływie 7 dniowego terminu od dnia doręczenia zarządzenia.

Powód wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Zaskarzając postanowienie w całości zarzucał mu naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, w szczególności naruszenie art. 398⁴ § 1 i 2 i art. 398⁶ § 2 k.p.c., polegające na odrzuceniu skargi kasacyjnej powoda, mimo że spełniała wszystkie wymogi formalne określone w tym przepisie oraz naruszenie art. 398⁵ § 1 k.p.c., po-

legające na odrzuceniu kompletnej skargi kasacyjnej i niezawierającej żadnych uchybień, mimo że została wniesiona w terminie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku z uzasadnieniem stronie skarżącej.

Skarżący nie negował stanowiska Sądu drugiej instancji, iż nie podał w określonym terminie wartości przedmiotu zaskarżenia, jednak uznawał za niezasadny pogląd „jakoby skarga kasacyjna datowana na 01.06. 2005 r. była formą wykonania zarządzenia przewodniczącego wydziału o uzupełnieniu skargi kasacyjnej z 11.05.2005 r.”. Twierdził, że strona uzupełniająca w ustawowym terminie do wniesienia środków zaskarżenia wadliwy środek zaskarżenia nie może być w gorszej sytuacji procesowej gdy chodzi o termin tej czynności niż strona składająca środek zaskarżenia w ostatnim dniu terminu. Tym bardziej nie może być w gorszej sytuacji procesowej strona składająca w określonym przez ustawę terminie niewadliwy środek zaskarżenia pozostając w usprawiedliwionym przekonaniu, że wcześniej wadliwy środek zaskarżenia powinien być zwrócony w trybie art. 130 § 2 k.p.c. i potraktowany jako niewywołujący żadnych skutków prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. W niniejszej sprawie wystąpił problem konkurencyjności terminów prawa procesowego: terminu sądowego na wykonanie zarządzenia przewodniczącego do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego i terminu ustawowego do wniesienia skargi kasacyjnej określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w tym przedmiocie jest błędne.

Podkreślić należy, iż wymagania skargi kasacyjnej określono w art. 398⁴ k.p.c. Strona może jednak również z własnej inicjatywy uzupełnić ten brak przed upływem terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Skoro bowiem uprawniona jest do złożenia tej skargi nawet w ostatnim dniu terminu, to nie ma przeszkody, aby w tym czasie z własnej inicjatywy uzupełniła braki wcześniej wniesionej skargi kasacyjnej w zakresie jej wymagań konstrukcyjnych, objętych hipotezą art. 398⁴ § 1 k.p.c. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 1998 r. II CKN 517/97, OSNC 1998 nr 7 - 8, poz. 127, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2001 r. IV CZ 118/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 29). Takie stanowisko jest zgodne z zasadą rozporządzalności czynności procesowych, co oznacza, iż do chwili upływu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej znajduje się ona w sferze pełnej dyspozycyjności strony, z czego

wynika uprawnienie do zmiany już wniesionej skargi. Odnosi się to również do tzw. braków usuwalnych (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie odpis wyroku Sądu drugiej instancji z uzasadnieniem powód otrzymał w dniu 5 kwietnia 2005 r., natomiast skargę kasacyjną wniósł 11 maja 2005 r. Zarządzeniem przewodniczącego z dnia 13 maja 2005 r. został wezwany do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia, które to zarządzenie otrzymał 20 maja 2005 r., natomiast skargę kasacyjną niezawierającą braku złożył 1 czerwca 2005 r.

Skarga kasacyjna niezawierająca braków wniesiona w terminie jakkolwiek w chronologicznie drugim piśmie procesowym, nie podlega odrzuceniu.

Błędne i nieuprawnione jest natomiast stanowisko skarżącego, iż skarga kasacyjna powinna być, wobec nieuzupełnienia braków, zwrócona. Stosownie do art. 398⁶ § 1 k.p.c., jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 394⁴ § 2 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Natomiast skargę, której braków nie usunięto w terminie sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 386 § 1 w związku z art. 394¹ i art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.

=====